

affaaeren Rigsdagen til Indblanding i de reent kirkelige Anliggender. Udvalget har derfor troet, at det, under de tilstedeværende Forhold, vilde være betænkeligt at foretage Forandring i den Retning, saalænge det aldeles ikke vides, i hvilken Retning i denne Henseende Rigsdagen er stemt. — Forslaget, der foreligger til § 13, gaaer ud paa, at den sidste Pæsus i Paragraphen skulde bortfalde. Det, der er udtaalt i Paragraphen, fremkaldte under forrige Behandling Spørgsmaal, om ikke den Tid af 2 Maanedes, der var fastsat til Kirkeraadets Møder, maatte være længere end nødvendig, og ligeledes Spørgsmaal om, hvorledes Udtrykket, at ved de aarlige Møder Kirkeeraadet er berettiget til at være samlet i den angivne Tid, skulde være at forstaae; om derved skulde være sagt, at Regjeringen ikke havde Ret til at opløse Kirkeeraadet, inden de 2 Maanedes vare omme. Det var vistnok ikke vanskeligt at foreslaae en Forandring i Redactionen, hvorved baade Tidssfristen var bleven forkortet og Tvetydigheden i Udtrykket afhjulpen; men Udvalget har fundet det simplest at lade den hele Pæsus bortfalde, idet nemlig de i Slutningen af Paragraphen indeholdte detaillerede Bestemmelser ikke ville savnes i en Lov, der iøvrigt bliver staaende ved de almindelige Grundtræk.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg må betragte det som en meget

god Forandring, der vil ske ved det nu fra Udvalget fremsatte Endringsforslag. Hvad derimod angaaer den Forandring, for hvilken jeg tillod mig at tage Ordet under en tidligere Forhandling, da har det vel ikke kunnet Andet end glæde mig at høre, at Udvalgets Medlemmer alle have havt Sympathi for en saadan Forandring i Affattelsen af denne Paragraph, som der er Spørgsmaal om. Imidlertid kan jeg ikke nægte, at jeg kunde meget have ønsket, at det havde ledet til, at et Forslag fra Udvalgets Side var kommet frem om en saadan Forandring, netop af den Grund, som ogsaa blev antydet af den ærede Ordfører, at det vilde være af Interesse at faae at see, hvorledes Rigsdagen opfattede den hele Sag, og navnlig sit Forhold til det eventuelle Kirkeraad. Det er jo anerkjendt fra den ærede Ordførers Side, at en saadan Forandring upaatvivlelig vilde bidrage Endeel til, at Forslaget om Dannelsen af et Kirkeraad i det Hele taget vil finde en lettere Indgang; men, hvorvel dette jo muligviis allerede vil blive Tilfældet ved den Erklæring, der nu er afgiven fra den ærede Ordførers og det ærede Udvalgs Side, saa er det dog unægteligt, at Virkningen vilde være bleven betydeligt forstærket, dersom et Forslag til en saadan Forandring var fremkommet fra Udvalgets Side, og, som jeg vil haabe, da tiltraadt af Thinget.